

til — der ikke afviger væsentlig fra den, hvori de bleve vedtagne her i dette høje Ting. Jeg skal dog, inden jeg gaar til nærmere at udtale mig om disse Enkeltheder i de foreliggende Lovforslag, for sig omtale den saakaldte Sammenkoblings- eller Sammenknytningsparagraf. Jeg skal minde om — hvad der ogsaa er blevet udtalt fra anden Side her i Dag — at det jo er den forrige Regering, der selv lige fra Sagens Begyndelse har fremsat Ønske om, at de 4 Forslag maatte blive behandlere sammen. Der er Tanken fremsat og fremsat med en saadan Bestemthed, at man fra først af ikke kunde nære nogen Tvivl om, at der var Konneksitet mellem alle 4 Forslag. Paa det samme Standpunkt stillede jeg mig, og jeg er rigtignok bleven meget forbavset over, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds mente, at jeg havde opgivet dette Standpunkt, fordi jeg ikke havde taget Brændevinsafgiftsloven bort fra dette høje Ting og fremsat det oppe i Landstinget. Tanken forekommer mig noget kurios. Nej, jeg har selvfølgelig fastholdt det Standpunkt, jeg havde indtaget, og har i Landstinget haft Lejlighed til at præcisere det yderligere. Over for det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) vil jeg fastholde, at der virkelig er en principiel Forbindelse mellem disse Forslag to og to. Saaledes som Skattelovene nu foreligge, vise de for Statskassen ikke væsentlig større Tab, end der var Tale om fra Begyndelsen af. Den Gang forudsatte Regeringen, at Statskassen vilde faa et Tab af omtrent 800,000 Kr. ifølge Calculer, der selvfølgelig ikke kunne være baserede paa noget sikkert Grundlag, men efter Calculer, saa godt som de lode sig opstille. Derved kom man til det Resultat, at Tabet vilde blive 800,000 Kr. Dette Tab er blevet forøget her i dette høje Ting ved den Forandring, som er bleven gjort med Hensyn til Bestemmelsen om Eksistensminimumet. Dette har forøget Tabet med godt og vel 200,000 Kr., altsaa til 1 Million. Men i Landstinget har man ved at foretage Forandringer i Indkomst- og Formueskatten forøget Tabet saaledes, at det nu maa anslaaes til 1,700,000 Kr. Jeg er for mit Vedkommende ikke bange for at gaa med til et saadant Tab for Statskassen, naar Reformen kan blive gennemført. Jeg mener, at Statskassen kan taale det, men paa den anden Side er det dog ikke uden Betænkelighed, at jeg er gaaet dertil. Thi vi maa jo vel erindre, at saaledes som vi arbejder med det aarlige Budget, ere

vi inde paa, at Udgifterne stadig stige, saa at den Indtægtsforøgelse, der haves, navnlig paa de indirekte Skatter, lige akkurat er tilstrækkelig til at holde Stangen mod Forøgelsen i Udgifter og dog ikke anderledes, end at vi afsluttede vort Budget forrige Aar med et Underskud. Hvorledes det vil gaa i Aar, skal jeg ikke udtale mig nærmere om. Naar Forholdet er dette, har man Lov til at være betænkelig over for den Omstændighed, at Statskassen skal tage et aarligt Tab af henimod 2 Mill. Kr., naar man samtidig har Spørgsmaal oppe om en Revision af Toldloven, en Revision, der, hvis den føres igennem, vil bringe Udbyttet af de indirekte Afgifter til at falde. Derom har jeg ikke nogen Tvivl for mit Vedkommende. Allerede det, at man ikke mere kan bygge paa den stadige Stigning af Indtægterne af Tolden, som vi have bygget paa i de senere Aar, er af væsentlig Betydning for Statens finansielle Status. Det er derfor af Vigtighed, at alle disse Spørgsmaal blive afgjorte under et, saaledes at vi vide, hvorledes vi staa med Hensyn til den finansielle Status. Men imidlertid siger Sammenknytningsparagraffen jo kun dette, at disse 4 Love skulle træde i Kraft samtidig. Naar man nu fra alle Sider — hvad jeg i høj Grad anerkender — i stærke Udtryk har været enig om, at man skal forhandle videre om disse Sager, søge at komme hinanden i Møde, stræbe efter at komme til et Resultat, lad os saa haabe, at man virkelig ogsaa naar til et Resultat for alle 4 Love, og for saa vidt vil jo Sammenknytningsparagraffen tabe sin Betydning.

Jeg gaar nu over til de enkelte Bestemmelser i det foreliggende Forslag om Statstilskud til Kommunerne, og der har det undret mig noget, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds (Alberti) brugte saa stærkt et Udtryk om det foreliggende Lovforslag saavel som om Indkomstskatteloven, at det var blevet omkalfatret i det andet Ting. Jeg tror, at det er et meget for stærkt Udtryk. Der er sat ny Bestemmelser ind i det, nemlig §§ 4—8; men se vi paa de oprindelige Paragraffer, ville vi se, at de Forandringer, der ere skete, have saa ringe Betydning — og det erkendte det ærede Medlem i øvrigt ogsaa — at der let maa kunne opnaas Enighed mellem Tingene om disse Spørgsmaal. Den første Ændring, der er sket med Hensyn til § 1, gaar jo kun ud paa at tydeliggøre, at her ikke er Spørgsmaal om at overføre en Del af Skatterne, men kun om at overføre fra Statskassen en Del